

در پاسخ به میرحسینی سخنگوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی در مورد اعدام راحله

بساط جنایت، حکومت آدمکش اسلامی را جمع خواهیم کرد!

بدنبال اعتراض معاون وزیر امور خارجه نروژ به جمهوری اسلامی ایران در مورد اعدام راحله مادر دو کودک، میرحسینی سخنگوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی، روز شنبه ۵ ژانویه این سخنان را مداخله جویانه و فاقد ارزش دانست و این اعتراض را دفاع از جرم و بزهکاری و دفاع از یک قاتل نامید.

جمهوری اسلامی ایران، در طول سی سال هزاران نفر را به قتل رسانده و اکنون سخنگویش تحت لوای مخالفت با قتل، در دفاع از قتل بیشتر و در دفاع از یک ماشین جنایت کامل، بیشرمانه سخن میگوید!

قاتلان هزاران نفر در ایران، قاتلان صدها زن حامله، هزاران جوان معترض و هزاران کمونیست و انقلابی، اکنون زیر فشار اعتراضات و انزجار جهانی از جنایات بیشرمانه خود. به زبان آمده و قصد دفاع از جنایات خود را دارند.

میرحسینی باید بداند نفرت و انزجار بین المللی از این جنایات و نفرت مردم ایران از این حکومت چنان گسترش یافته است که بساط این دستگاه مخوف جنایت را بزودی در هم خواهد پیچید.

راحله جوان با وحشت گریه میکرد و برای نجات خود از دنیا کمک میخواست!

به این عکس نگاه کنید! این راحله جوان است که اکنون در بین ما نیست. در روز روشن، در مورد ساعت و لحظه قتل او تصمیم میگیرند و او را چند ساعت در یک سلول مرگ به تنهایی رها میکنند و اعلام میکنند که لحظات اجرای حکم، یعنی لحظه کشتن او به دست مشتکی جلاذ دارد نزدیک میشود. این یک تراژدی انسانی است. این یک جنایت آشکار علیه انسانیت است و باید پاسخ درخور بگیرد. به این عکس نگاه کنید و اوج درماندگی و وحشت را در قیافه این زن جوان ببینید، صدها نفر دیگر که در ایران اعدام شدند، حتی فرصت گریه کردن نداشتند و حتی اسم و عکس آنها را کسی ندید!

راحله روز چهارشنبه ۱۲ دی ماه اعدام شد. راحله به همراه هفت نفر دیگر در زندان اوین اعدام شدند. همه این اعدام شدگان جوانانی بودند که توسط جمهوری جنایتکار اسلامی به قتل رسیدند. فعلا مباحثات روی راحله متمرکز شده است و ما میگوییم که راحله کی بود و چرا اعدام شد؟ بررسی همین یک پرونده و کنکاش در آن، یک سند بسیار واضح در انسان ستیزی و زن ستیزی یک حکومت فزون وسطایی است که با همین اعدامها و سنگسار و دست و پا بریدن، زنده مانده و به حیات وحشتناک خود ادامه میدهد. قتل راحله در ایران سند محکمی است بر محکومیت سران حکومت جنایت اسلامی. همه این جانین از خامنه ای تا خاتمی و رفسنجانی، از شاهرودی و احمدی نژاد و همین جناب میرحسینی، بعنوان قاتلین مردم، باید فوراً در یک دادگاه بین المللی محاکمه و مجازات شوند!

بازشناسی یک پرونده. بررسی کوتاهی از زندگی یک زن

را حله چهارده ساله بود که در یکی از روستاهای سراب، به عقد ازدواج شوهرش در آمد. او ده سال با همسرش زندگی کرد. دو کودک پنج و سه ساله حاصل این ازدواج بود. راحله در خانه مداوم و وحشیانه مورد اذیت و آزار بود. بارها بدلیل جراحات شدید ناشی از کتک خوردن در خانه، در بیمارستان بستری شده بود. راحله در حالیکه حامله بوده، یکبار بدلیل کتک خوردن شدید و ضربه ناشی از دسته بیل، فرزندش را سقط کرد. او میگفت که همسرش روابط متعدد خارج از ازدواج داشت و حتی بهمراه زنان دیگری به منزل مشترک آنها رفته و جلوی چشم راحله با آنها رابطه میگرفت. راحله از خشونت جسمی و جنسی برخوردار بود و میگفت شوهرش به او تجاوز و وحشیانه جنسی میکرد و زندگی او ده سال با درد و رنج و بی حرمتی، همراه بود. برای سران حکومت اسلامی و برای سخنگوی وزارت خارجه رژیم، طبعا اینها موقعیت عادی زندگی یک زن در اسلام و جمهوری اسلامی است. نسخه اینها در مقابل این مسایل سوختن و ساختن است. چرا که خدا زنان را برای تمتع بردن مردان خلق کرده و همه زنان مسلمان باید در مقابل این اوامر الهی سکوت کرده و مطیع باشند. این جناب طبعا خواهد گفت که کتک زدن زنان، بی حرمتی کردن به آنها و تجاوز به آنها توسط همسرانشان، جرم نیست، بلکه اجزای صریح قرآن است. از نظر سران حکومت اسلامی کتک زدن زنان "نافرمان" توسط مردان و یا تجاوز به آنها و برقراری رابطه جنسی به زور و اجبار با زنان، جزو وظایف و حقوق مردان در خانواده است و اینها در ردیف بز هکاری و یا جرایم نیستند. راحله جوان اگر میخواست جدا شود، چه میشد، آیا در ایران زمانی که کتک میخورند و مورد تجاوز قرار دارند، حق دارند بگویند نه، من این زندگی را ترک میکنم. آیا زنان کتک خورده، بی حرمت شده و زخمی از این رفتار وحشیانه میتوانند نقطه پایانی بر این کابوس بگذارند؟ نه! این قربانیان باید به کجا پناه ببرند. طبعا در ایران خانه زنان و مراکز نگهداری از زنان مورد خشونت وجود ندارد و روزانه صدها و هزاران زن، مورد اذیت و آزار قرار گرفته و در جامعه و در بیرون از چهار دیواری خانه، هیچ کمکی دریافت نمیکند.

در شرایط اسفناک کنونی، تعدادی از زنان به تدریج به سوی بن بست میروند که در مواردی متأسفانه با قتل همسرانشان پایان می یابد. هم اکنون زنان زیادی در زندانهای سراسر ایران، بجرم قتل همسرانشان در آستانه اعدام شدن هستند. جمهوری اسلامی ایران زمانی را که دست به این جنون زده و مردی را به قتل رسانده اند، فوراً اعدام میکند.

در ایران قوانین دوران شترسواری و قرون وسطی در جریان است

راحله یک زن است و اگر قرار باشد به قتل برسد، بدلیل اینکه مردی را کشته است، اول باید تفاوت قیمت او پرداخته شود. زن در اسلام نیمه مرد است و قیمت خون او نصف خون مرد ارزش دارد. برای اجرای حکم اعدام راحله، خانواده راحله باید پولی به دولت و یا به خانواده مقتول بدهند و این پول را دولت با تصرف حق راحله در خانه مشترک که با همسرش داشته، به دست می آورد. یعنی سهم راحله از خانه مشترک، برای آماده سازی شرایط قتل او مورد استفاده قرار میگیرد.

راحله محروم از داشتن وکیل بوده است.

بسیاری از زنان و یا مردان محکوم به اعدام که وسیع مالی داشتن وکیل مجرب را ندارند، به تنهایی در دادگاههای جمهوری اسلامی حضور یافته و یا وکیل تسخیری دارند. مقدمات کار برای اجرای حکم اعدام در چنین شرایطی فوراً مهیا میشود. راحله که سواد نداشته و زبان مادری اش ترکی بود، به زبان فارسی هم آشنایی چندانی نداشته، بدون اینکه مفهوم حرفها را متوجه شود، اعتراف کرده و سند مرگ خود را به زور امضا میکند. از این موارد زیاد دیده ایم. نازنین فاتحی و یا کبیرا نجار و تعداد زیادی از زنان بعد از اعلام حکم اعدام و سنگسار تازه فهمیده اند که معنی "رجم" و یا "قصاص" و یا معنی واقعی سندی که به زور امضایش کرده اند، چیست. در زندانهای جمهوری اسلامی ایران آنچه که معنایی ندارد، حقوق متهمین و یا زندانیان است. با سرعت و با خشونت کامل مقدمات آدمکشی فراهم میشود و اگر اعتراضی نباشد، فوراً افراد اعدام میشوند. در اخبار امروز دوشنبه ۷ ژانویه ۲۰۰۸، رسانه های ایران خبر از اعدام یک فرد بیگناه به اتهام قتل داده اند. فردی که اسمش با اسم قاتل واقعی مشابه بوده دستگیر و فوراً اعدام شده است. طبعا حکومت جناب میرحسینی در این موارد "جزیی" احتیاجی به توضیح دادن ندارد!!!

در چنین شرایطی و در این سیستم قضایی و حکومتی است که راحله به آستانه اجرای حکم میرسد و سپس سعی میکند، به افکار عمومی متوسل شده و با ارسال نامه ای موقعیت خود را شرح میدهد. او مادر دو کودک پنج و سه ساله است و خواهان رسیدگی مجدد به پرونده خود میشود.

عکس گریان او در سایت های متعددی به چاپ میرسد و اعتراض به این حکم آغاز میشود. چند وکیل رسیدگی به پرونده را در دست میگیرند. علیرغم اعتراضات و اقدامات از این نوع، جمهوری اسلامی ایران راحله را چهارشنبه هفته گذشته اعدام کرد. اکنون هردو کودک راحله نزد یکی از اقوام پدریشان هستند و برای راحله دیگر کاری نمیتوان کرد. این زن جوان را در حالیکه با وحشت تمام می گریست، روز سه شنبه به سلول انفرادی بردند و برای قتل آماده اش کردند و در سحرگاه غمگینی در زندان اوین او را بهمراه هفت نفر دیگر کشتند. این قتلها علیرغم اعتراضات مردم در

ایران و در دنیا اتفاق افتاد. همان روز اجرای حکم، تعدادی از معترضین به اجرای این احکام در مقابل در زندان اوین تجمع کردند. حکومت جنایتکار اسلامی به این اعتراضات وقعی ننهاد چرا که برای قدر قدرتی و زهر چشم گرفتن از مردم احتیاج به قتل عمد دولتی دارد و با تمام قوا از این حربه دفاع میکند.

اعدام قتل عامدانه توسط دولتها است و باید در همه جای دنیا برچیده و ملغی شود.

اعدام راه حل هیچ معضل اجتماعی نیست. اعدام وسیله و حربه ای است در دست دولتهای دیکتاتور برای ترساندن مردم. جمهوری اسلامی ایران هر گاه در مقابل اعتراضات کارگران و معلمین و دانشجویان و زنان عاصی میشود، بساط آدمکشی در خیابانها را گسترش داده و به قتل عمد بیشتری دست میزند. در دنیا جنبش اعتراض به قتل عمد دولتی جنبشی بسیار قوی است. در ایران نیز بویژه در سالهای اخیر جنبشی اجتماعی و اعتراضی علیه اعدام در جریان است که توانسته جان تعداد زیادی را نجات دهد. حکومت اسلامی با اعدام ماکوان مولودی زاده در یک ماه اخیر و اکنون اعدام راحله در عین حال میخواهد نشان دهد که به این اعتراضات بی اعتنا است. باید در دنیا و در ایران اعتراضات علیه قتل عمد دولتی را گسترش داد و باید به دنیای متمدن متوسل شد و این حکومت جنایتکار را بیش از پیش تحت فشار گذاشت. میرحسینی و همه سران ریز و درشت حکومت جنایت اسلامی باید بجرم جنایت علیه بشریت دستگیر و محاکمه شوند. این دفاع بیشرمانه از جنایت را باید با اعتراضات و مبارزات گسترده و با تلاش برای سرنگونی فوری این حکومت پاسخ دهیم. جمهوری اسلامی باید سرنگون شود. این بساط آدمکشی را باید با مبارزات گسترده مردم به زیر کشید.

مینا احدی سخنگوی علیه تبعیض " سازمان دفاع از حقوق زن "

۸ ژانویه ۲۰۰۸

۰۰۴۹۱۷۷۵۶۹۲۴۱۳

0046 70 7777 313

nohejab@yahoo.com

<http://www.equal-rights-now.com>